

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a korábban dr. Jakab Sándor ügyvéd, dr. Goldschmied Mária ügyvéd, majd dr. Soós Andrea Klára ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (u.o.) II. rendű és III.rendű felperes neve (u.o.) III. rendű felpereseknek - a dr. Salamonné dr. Bódis Enikő és dr. Salamon Ferenc ügyvédek által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a ... jogtanácsos által képviselt alperesi beavatkozó neve (alperesi beavatkozó címe) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2009. október 15. napján kelt 5.P.26.347/2005/37. számú ítélete ellen az I-III. rendű felperesek részéről 38. sorszám alatt előterjesztett és 39. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-III. rendű felpereseket, hogy együttesen fizessenek meg az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) forint plusz áfa, míg a beavatkozónak 50.000 (Ötvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 600.000 (Hatszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket és a 25.125 (Huszonötezer-egyszázhuszonöt) forint szakértői díjat az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A III. rendű felperes az I-II. rendű felperesek harmadik gyermekeként, az alperes orvosa által gondozott terhességből született 2004. március 13-án, az alperes ... Női Klinikáján. A II. rendű felperesi édesanya életkora miatt a terhesség 16. hetében, 2004. január 5-én transzabdominális chorionboholy vizsgálatot végeztek, amely normális lány kariotípust igazolt. A március 2-án az alperesnél végzett ultrahang vizsgálat kórosat nem mutatott, átlagos mennyiségű magzatvizet észleltek. Ezt követően, március 8-án, feltárásban normális mennyiségű és jellegű váladékot rögzítettek, azzal, hogy magzatvízcsgorgás nincs. A vizsgálat adatai szerint a terhes

méh köldök magasságban nem húzódik össze, a magzati szívhangok jók, a tesztcsíkkal mért pH értéke 4,7.

Az alperesi ... Klinikai Tömbben található ügyelet március 12-én 23 óra 53 perckor rögzítette a II. rendű felperes jelentkezését, eszerint a II. rendű felperes előző este alhasi görcsöket érzett, jelenleg 5 percenként vannak görcsei, két hete bizonytalan vizelet szivárgása volt, vérzés nincs. Az elvégzett ultrahang vizsgálat normál magzati szív működést állapított meg, magzatvíz alig ábrázolódott. A 25. héten megindult koraszülést, idő előtt burokrepedést kórisméztek és akut gyulladásos jeleket találtak, ezért a II. rendű felperest - kezelőorvosa értesítésével egyidejűleg - gyógyszeres védelemben az alperes neonatológiai ellátó rendszerrel rendelkező ... Női Klinikájára helyezték át, ahol a 700 grammal 5/7 Apgar értékkel megszülető III. rendű felperest azonnal neonatológiai ellátásban részesítették. Az újszülött 2004. március 13-tól július 5-ig folyamatosan kórházi kezelések alatt állt, a különböző szövődmények miatt több hétig válságos állapotban. A koraszülés következtében kialakult károsodásai folytán a III. rendű felperes várhatóan a jövőben is fokozott felügyeletre, egészségügyi ellátásra, esetleges műtétekre szorul.

A felperesek keresetükben 10.000.000 forint vagyoni és 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Álláspontjuk szerint az alperes a II. rendű felperes terhességének gondozása során nem a kellő gondossággal járt el, emiatt nem észlelte, hogy a magzatvíz folyamatosan szivárog, holott az inger nélküli vizeletvesztést és azt, hogy a gyermek nem megfelelően mozog, a II. rendű felperes már 2004 február végén jelezte az alperesnek, ezért került sor - előzetes megbeszélés alapján - a március 2-i rendkívüli vizsgálatra. Amennyiben az alperes a magzatvízszivárgást a panaszok jelentkezésekor észleli, az esetleges bekövetkező koraszülés is kedvezőbb körülmények között - esetleges tüdőérlelés és antibiotikus kezelés után - és nem az akut gyulladás állapotában indult volna meg. Utaltak ... igazságügyi szakértő felperesi felkérésre adott szakvéleményére, amely szerint a II. rendű felperesnél ún. magas burokrepedés következett be, emiatt a magzatvíz szakaszosan folyt el. A kellő gondosságnak megfelelő eljárás ebben a helyzetben a II. rendű felperes hospitalizálása és többszöri vizsgálat elvégzése lett volna, ezáltal a koraszülésre is kedvezőbb körülmények között kerülhetett volna sor. A szakvélemény szerint a II. rendű felperes életkora mellett, az elvégzett chorionboholy vizsgálat is a fokozott gondosságot indokolta. A felperesek vitatták, hogy a II. rendű felperesnél március 8-án feltárás, illetve pH mérés történt volna. Hivatkoztak arra: az alperesi dokumentáció hiányos és nem áll összhangban a terheskönyv bejegyzéseivel. Az alperes felelősségét a nem megfelelő tájékoztatás miatt is kérték megállapítani: az alperes a március 8-i pH mérés indokáról, annak eredményéről a II. rendű felperest nem tájékoztatta, nem mondta el, hogy az esetleges magzatvízcsorgásnak milyen súlyos következményei lehetnek és ezért, ha a tünetek újra jelentkeznek, vagy változnak mi a II. rendű felperes teendője. Az alperes a II. rendű felperes panaszait nem vette komolyan: a március 2-i vizsgálat alkalmával a II. rendű felperes vizeletvesztését azzal indokolta, hogy a magzat a hólyagon ül, míg március 11-én a görcsös panaszokra Magne B6 szedését javasolta.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint sem a szakmai, sem a gondossági kötelezettségét nem sértette meg. A terhesség alatt jelentkező váladék pH értéke egyértelműen jelzi, hogy van-e magzatvízszivárgás vagy nincs, a II. rendű felperesnél március 8-án mért érték ezt kizárta. A negatív vizsgálati lelet mellett további vizsgálat végzése nem volt indokolt, vizeletürítéssel kapcsolatos problémákat a II. rendű felperes csak március 8-án jelzett. A március 12-én észlelt akut gyulladás március 8-án nem volt felismerhető; a március 2-i ultrahang a magzatvizet átlagos mennyiségűnek írta le, ez az idő előtti burokrepedés ellen szól. A magzatvíz közvetlenül a II. rendű felperes kórházi felvétele előtt folyhatott el, nagy valószínűséggel az előző este kezdődött görcsök hatására. A II. rendű felperes csak a gyulladás miatt valóban bekövetkezett burokrepedés után jelentkezett az alperesnél, ekkor az alperes orvosai már kész helyzet előtt álltak, a szülést be kellett fejezni. Ha a burok két héttel korábban megrepedt volna, a fertőzés és a koraszülés is hamarabb bekövetkezik, mert ilyen körülmények között a felszálló fertőzés elkerülése érdekében a szülést mihamarabb be kell fejezni. Mindezek alapján megalapozatlan az a feltételezés, hogy gondosabb eljárás esetén a gyermek természetes környezetben maradhatott volna. Az alperes tájékoztatási kötelezettségét sem sértette meg, negatív tényekről nem kell tájékoztatást adni.

Az alperesi beavatkozó az alperessel egyező indokok alapján a kereset elutasítását kérte.

A szakvélemény szerint az alperes a szakma szabályai és megfelelő gondosság szerint járt el. A koraszülést akut, tüneteket korábban nem adó gyulladás indította meg. A II. rendű felperes esetében a magas burokrepedés nem zárható ki, de azt a kórtörténet nem támasztja alá, a biopszia után két hónappal szövődménnyel már nem kell számolni. Ha fenn is állt a magas burokrepedés, az olyan diagnosztikus tévedés, amely nem orvosi gondatlanság, hanem a II. rendű felperes szervezetében rejlő sajátosság. A március 8-i negatív lelet alapján nem volt indokolt a II. rendű felperes kórházi felvétele, csak a szükséges tudnivalókról való tájékoztatása.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és egyetemlegesen kötelezte az I. és II. rendű felperest, hogy 15 napon belül az alperesnek 300.000 forint plusz áfa, míg a beavatkozónak 150.000 forint perköltséget fizessenek meg; rendelkezése szerint a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette: a koraszülés kiváltó oka a méhen belüli akut fertőzés volt. A március 12-i lelet alapján a burokrepedés időpontja nem határozható meg, nem valószínűsíthető, hogy az március 8-án már fennállt, magzatvízszivárgás ekkor nem volt. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy a nála fennálló szivárgás nem vizelet, hanem magzatvíz eredetű volt, ezt a feltételezést a bizonyítási eljárás egyéb adatai, így az orvosszakértői vélemények sem támasztották alá. A pH mérés eredményét az orvosi dokumentáció tartalmazza, és bár a vizsgálat tényét a II. rendű felperes vitatta, azt megdöntő bizonyítékot nem csatolt, okirathamisításra nem hivatkozott. Negatív vizsgálati lelet ellenőrzése az orvostól nem várható el, profilaktikus antibiotikumos kezelés

alkalmazása csak akkor lett volna indokolt, ha a vizsgálatnál a burokrepedés tényét állapítják meg. Ezt az orvos nem gondatlanság, hanem a felperes szervezetében rejlő sajátosság, a magas burokrepedés azon tulajdonsága miatt nem észlelte, hogy a magzatvízcsorgás szakaszos lehetett és így az sem fizikális, sem laboratóriumi vizsgálattal nem volt kimutatható. A perköltségről az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I-III. rendű felperesek fellebbeztek, annak megváltoztatása és a keresetüknek történő helyt adást kérve. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok részben téves értékelésével állapította meg, ítélete részben megalapozatlan, téves, iratellenes, ellentmondásos következtetéseket tartalmaz és jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a felperesek bizonyítékait - különösen a tanúvallomásokat, és a szakértői véleményeket - jogszabálysértő módon figyelmen kívül hagyta, ugyanakkor indokolatlanul mellőzte az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 5. § és 13. §-a alkalmazását. Feltéve, hogy a kezelőorvos elvégezte a pH mérést, a vizsgálat okáról, módjáról és eredményéről a felperest tájékoztatnia kellett volna, különösen arról, hogy a II. rendű felperes által észlelt görcsös panaszok, a jelentős mennyiségű folyadék távozása, a gyermek mozgásának csökkenése akár magzatvízszivárgásra is utalhatnak, melynek súlyos következményei lehetnek. Ki kellett volna oktatni a II. rendű felperest a teendőkről és tájékoztatni őt arról, mi a teendő, ha a folyadék mennyisége nő vagy állaga változik. Utaltak arra: az egy héttel későbbi burokrepedésre figyelemmel kicsi a valószínűsége, hogy az alperes valóban csak vizeletszivárgást tapasztalt.

Az alperes és az alperesi beavatkozó az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az alperes nyilatkozata szerint a fellebbezés alá nem támasztott állításokat tartalmaz, az elsőfokú eljárásban beszerzett szakvélemény az elsőfokú ítéleti döntést minden tekintetben alátámasztotta. A beavatkozó arra hivatkozott, hogy a perben beszerzett szakvélemények alapján a koraszülés oka a méhen belüli, március 8-án még nem észlelhető, akut gyulladás volt, a burokrepedés időpontja nem volt meghatározható. Negatív vizsgálati lelet alapján a kórházi felvétel nem indokolt, a negatív lelet ellenőrzése az orvostól nem várható el. A szakértői vélemények kizárták a két héttel korábbi, esetleges magas burokrepedés bekövetkeztének lehetőségét.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban részbizonyítás keretében a ... kiegészítő szakvéleményt szerzett be, amely szerint a II. rendű felperes által panasztolt tünetek vizeletvesztéskénti értékelése megfelelő volt, a fertőzés a szülés előtt nem volt észlelhető, ugyancsak megfelelő volt a szülés utáni alperesi ellátás is.

Az alperes és a beavatkozó a kiegészítő szakvélemény megállapításait elfogadták, a felperes nem tett nyilatkozatot.

Az I-III. rendű felperesek fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást az érdemi döntéshez szükséges mértékben feltárta, a Fővárosi Ítéltábla arra alapított következtetéseivel egyetértett. Kifejezetten a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki a Fővárosi Ítéltábla a következőket:

A káresemény bekövetkezésének idején hatályos Eütv. 77. § (3) bekezdése értelmében minden beteget - az ellátás igénybevételének jogcímére tekintet nélkül - az ellátásában résztvevőktől elvárható legnagyobb gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával kell ellátni.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A rendelkezésre álló adatokból, a fellebbezési eljárásban beszerzett kiegészítő szakértői véleménnyel összevetve, aggálytalanul megállapítható az, hogy a II. rendű felperesnél tapasztalt folyadékvesztés a március 12-ét megelőzően végzett vizsgálatok idején nem lehetett magzatvíz eredetű, mert a távozó folyadék mennyisége, annak pH-ja és az ultrahangvizsgálat eredménye azt nem támasztották alá. Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a negatív vizsgálati leletek az elvárható gondosság követelménye szerint sem indokolták további vizsgálatok végzését. A vizsgálati eredmények - melyek között csak egy a felperesek előadása szerint általuk nem ismert pH érték - egybehangzó negativitása nem indokolta az arról való tájékoztatást sem, hogy a II. rendű felperes által panaszolt tünet, abban az esetben, ha a vizsgálat pozitív eredménnyel zárult volna, milyen veszélyekre hívhatja fel a figyelmet. Az alperes a szükséges vizsgálatokat elvégezte, azok egybehangzó adatait a szakma szabályainak és az elvárható gondosságnak megfelelően értékelte, mulasztása sem a II. rendű felperes ellátása, sem az I-II. rendű felperesek részére adott tájékoztatás tekintetében nem állapítható meg.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva helyes indokaira - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, a Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. (1) bekezdése alapján kötelezte az I-III. rendű felpereseket az alperes és a beavatkozó jogi képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint a végzett munkával arányosan, a 4/A. § értelmében az áfára is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség viselésére, míg az I-III. rendű felperesek költségmentességére figyelemmel az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési eljárási illetéket és az állam által előlegezett szakértői díjat a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. május 11.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró